

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • fmlorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 19. ДЕЦЕМБАР 2021. ☞ Број 120. ☞ Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

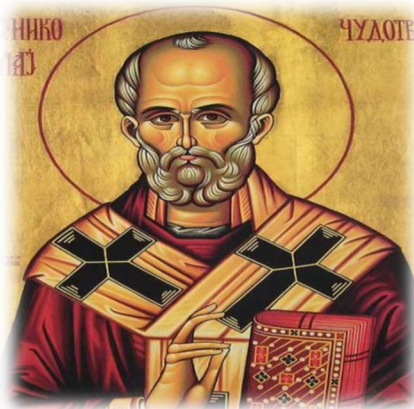
КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 19. / 6. ДЕЦЕМБАР СВЕТИ НИКОЛАЈ ЧУДОТВОРАЦ - НИКОЉДАН ДЕТИЊЦИ	НЕДЕЉА 26. ПО ДУХОВИМА ГЛАС 1. Јутрење – Јеванђеље ЧЕТВРТО Васкрсно Мк. 16,9-20 Лит. Еф. 5,8-19; Јев.13,17-21; Јев. Лк. 12,16-21; Лк. 6,17-23; ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЧЕТВРТАК, 23. ДЕЦЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 25. ДЕЦЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 26. ДЕЦЕМБАР СВ. ГАВРИЛО И СВ. НИКОДИМ СРПСКИ	ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЦРКВА ЈЕ ОТВОРЕНА ЗА БОГОСЛУЖЕЊА ДО НАЈВИШЕ 50 ПРИСУТНИХ	

СВЕТИ НИКОЛАЈ ЧУДОТВОРАЦ АРХИЕПИСКОП ГРАДА МИРЕ

Овај славни светитељ, слављен и данас по целој свету, би јединак син у својих знаменитих и богатих родитеља. Духовном животу научи се свети Николај код свог стрица Николаја, епископа патарског, и замонаши се у манастиру Нови Сион, основаном тим истим стрицем његовим. По смрти родитеља Николај раздаде наслеђено имање сиромасима не задржавајући ништа за себе. Као свештеник у Патари беше се прочуо својим милосрђем, мада он брижљиво скриваше своја милосрдна дела испуњујући реч Господњу: „Да не зна левица твоја што чини десница твоја“ (Мтх 6, 3). Чудесним Промислом Божјим би изабран за архиепископа града Мира у Ликији. Милостив, mudar, неустрашив, свети Николај био је прави пастир добри стаду своје.

У време гоњења хришћана под Диоклецијаном и Максимијаном бачен у тамницу, но и у тамници поучаваше људе закону Божјем. Присутствовао Првом васељенском

сабору у Nikeји, и, из велике ревности према истини, ударио руком јеретика Арија. Због тога дела би уклоњен са Сабора и од архијерејске службе све док се неколицини првих архијереја на Сабору не јави сам Господ Христос и Пресвета Богородица и не објавише Своје благоволење према Николају.

Заштитник истине Божје овај дивни светитељ био је вазда и одважан заштитник правде међу људима. У два маха спасао је по три човека од незаслужене смртне казне. Милостив, истинит, правдољубив, он је ходио међу људима као

ангел Божји. Још за живота његова људи су га сматрали светитељем и призивали га у помоћ у мукама и бедама; и он се јављао, у сну и на јави, онима који су га призивали, подједнако лако и брзо наблизу и надалеко, и помагао. Од његовог лица сијала је светлост као од лица Мојсијева, и он је самом својом појавом доносио утеху, тишину и добру вољу међу људе. Упокојио се 6. децембра 343. године

ДЕТИЊЦИ

Дочекујући празник насветијег Рођења на земљи, српски народ и Српска Црква у три недеље пред Божић обележавају наше овоземаљске породице, које су Цркве у малом и слике љубави Божје у Светој Тројици. У трећу недељу пред Божић, која се зове Детињци, родитељи изјутра рано "везују" своју децу врпцом, а деца им нешто поклањају и тако се "дреше" (одвезују). Поклон је најчешће нека дечја рукотворина.

БЛАЖЕНИ СТЕ КАД ВАС ЉУДИ ОМРЗНУ

Народ се тискао око Христа у покушају да Га се дотакне, „јер из њега излажаше сила и исцјељиваше их све“ (Лк. 6,19). Сви они који су долазили у додир са Христом, за време Његове проповеди, неоспорно је да су осећали присуство Бога у својој средини. Он је болесне лечио, а на остале је остављао снажан утисак те су ови знали да је међу њима неко ко „има власт“ односно „коме је власт на рамену“. Господ је и овом приликом, када се слегло мноштво народа у око Њега, почео да проповеда. Тада је изговорио најлепшу и најзначајнију беседу, чије речи називамо блаженствима. Ова беседа је део Новозаветног закона Божијега, а све од онога тренутка када је изговорена, постала је незаобилазно средство за духовно напредовање.

Кроз Своја блаженства Господ нам саопштава како треба да живимо и како да се понашамо, а због резултата тога понашања следи одређена награда. Он не наређује односно не намеће одређен начин понашања, већ само констатује да ће онима који су такви и такви бити благо – да ће бити блажени. Огромна је разлика између Старозаветног закона, који је предат човеку у намери да га припреми за долазак Сина Божијега и Новозаветног закона, који је томе закону дао печат савршености. „Речено је око за око зуб за зуб, а ја вам велим не њевиће се“ (Мт. 5,38).

Господ, Који Својим доласком и Својом мисијом лично потврђује љубав Бога Оца, Који је дао Сина свога јединороднога да страда“ а, такође, зар треба уопште говорити о Његовој љубави, јер Он „на заклање иде добровољно“, показује ту љубав, не као апстрактну појаву, већ као реалност, нешто што је осведочено односно виђено. Најбољи могући пример за било што, о чему неко говори или проповеда, јесте ако своју проповед потврди делом. Наш Спаситељ тражи од нас

да будемо „сиромашни духом“, а сам је био најсиромашнији. Иако, будући Син Божји, иако није морао то да чини, увек је захваљивао Оцу, одричући се тиме власништва на било што. Каже нама да смо „блажени ако смо гладни правде“, а Он сам, иако Му је име „Правда“, опет тражи од Оца да пресуди о томе да ли Он треба да „испије чашу“ која му је намењена. Каже нама да смо „блажени ако плачемо, јер ћемо се насмејати“, а својим примером показује истинитост ових речи. И, на крају, каже нама „блажени сте када вас људи омрзну и кад вас одбаце и осрамоте“.

Поставља се питање како то да разумемо речи Господње у вези са тим да смо „блажени“ онда када нас прогоне? У нашем искуству, када је закон и правда по човеку у питању, када нам неко нешто учини нажао, када нас повреди, ми тражимо задовољење у грађанском суду. Судија је ће пресудити по слову закона, како ми то кажемо, и нама је једино задовољење у томе што знамо да ће неко ко нам је учинио неко зло да за то одговара. А да ли то нама у било ком смислу стварно помаже? Нажалост не. Они којима је неко некога убио у породици, немају стварни осећај правде, када убица њихове вољене особе добије казну затвора. Ми себе мало завравамо и тврдимо да нам је сада лакше када убици буде пресуђено за злочин, али би било интересантно доћи до стварног одговора у овом случају. Да ли је нама нешто много лакше?

Правни систем земаљских држава брине о поштовању права, више него што брине о поштовању човека. Зато нама судске одлуке делују неправедне. Оне су такве јер нису у стању да брину о човековој духовној димензији. Господ нам нуди управо оно што нам овоземаљска правда не може да понуди. „Благо вама ако на вас омрзну и кад вас одбаце и

осрамоте“. За нас и даље остаје проблем у смислу превазилажења бола који осећамо, међутим, нама Бог нуди вечну утеху. Као да нам каже: знам да вам неће бити лако, јер ако су мене прогонили и вас ће прогонити, али благо вама ако вам се то деси, јер је велика плата ваша на небесима. То је то поравнање које не постоји у овом свету. Међутим, оно је део небеске правде, којој председава Спаситељ света, Онај Који нам поручује у даљем наведеном тексту: „*Радујте се... велика је њлаша ваша на небу*“ (Лк. 6,23). Треба знати да не постоји начин како да се уреде односи између људи и да до неког праведног решења дођу овде на земљи. Како да неко коме је неко убио милу особу, која је била део његовог живота, нађе задовољење или правду? Освета није излаз из овог зачараног круга, јер то није одговор. Судске пресуде о доживотном затвору, такође, не дају одговор на ово питање.

Све што ми можемо овде на земљи да учинимо јесте да се научимо праштању другима, да послушамо Господа када каже: „Ако не опростите људима сагрешења њихова, ни Отац ваш неће опростити вама сагрешења ваша.“ У случају праштања ми никога не ослобађамо његовог греха, али зато себе вежбамо у односу са човеком и Богом. Усвајањем божанске логике и божанског приступа стварима, ми се отварамо за Бога и дозвољавамо Му да дела кроз нас. Ми постајемо помоћници Божији, нашто смо, на неки начин, сви позвани.

Господе Исусе Христе Сине Бога живог, помози нам, благи, да разумемо да је уподобљавање Теби најбољи начин за разумевање Новозаветног учења, које си нам оставио, а које од нас прави синове Царства Твога, а да је за страдање Тебе ради, у овом животу, обећано блаженство у Царству небескоме.

Проша Милорад Лончар

INCENSE

LET MY PRAYER ARISE AS INCENSE
BEFORE THEE (Ps 140,2)

From Old Testament times believers have burned incense as an offering when worshiping God. The ancient temple in Jerusalem even had priests whose sole duty was to keep the censer burning twenty-four hours a day.

Ancient pagan kings were often escorted with large fans of peacock feathers and burning incense when entering their palaces. Early Christians took both these symbols for their worship in recognition of Christ as their Sovereign King and Lord. To this day the Orthodox Church uses incense in most of her services, and large circular fans, reminiscent of the peacock fans of ancient times, are held over the Gospel book during the proclamation of God's word during celebrations of the Divine Liturgy.

As a young man attending my very first Orthodox Liturgy, I was struck by the use of incense. The words of the Psalmist King David, "Let my prayer arise as incense before Thee..." is chanted during every celebration of Vespers during the censuring of the temple. During every service where there is a great censuring of the whole church, the priest (or deacon) censes the frescoes and icons as windows into

eternity, as the incense wafts upward as an offering of the people of God.

The people are also censed by the priest in recognition of their having been created in the image and likeness of their Creator God. Incense is so central in Christian worship that it is even used in the worship of the domestic church, where the family gathers in prayer around their own icons, reading the scriptures together, and offering their family prayers to the Lord.

Let my prayer arise as incense before Thee!

*With love in Christ,
Abbot Tryphon*

ПАТРИЈАРХ СРПСКИ ПОРФИРИЈЕ: БЕСЕДА О БЕСЕДИ О ПРАВОЈ ВЕРИ

НЕКА ЈЕ БЛАГОСЛОВЕН И ПРЕПРОСЛАВЉЕН ТРОИЧНИ БОГ КОЈИ НАС ЈЕ СВОЈОМ БЕЗГРАНИЧНОМ ЉУБАВЉУ И ПРЕИЗОБИЛНОМ МИЛОШЋУ САБРАО ПОД СВОДОВЕ ВЕЛЕЛЕПНОГ СПОМЕН-ХРАМА СВЕТОГА САВЕ, ПРВОГ АРХИЕПИСКОПА СРПСКОГ, ПОВОДОМ ДВОЈЕДНОГ ЛУБИЛЕЈА. НАИМЕ, ПРОТЕКЛО ЈЕ ОСАМ СТОЛЕЋА ОД САВИНОГ ПРОИЗНОШЕЊА БЕСЕДЕ О ПРАВОЈ ВЕРИ У ДОМУ СПАСОВОМ - МАНАСТИРУ ЖИЧИ И СТОТИНУ ГОДИНА ОД ПОЧЕТКА РАДА НАШЕ АЛМА МАТЕР – ПРАВОСЛАВНОГ БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ И НАЈВИШЕГ БОГОСЛОВСКОГ И АКАДЕМСКОГ УЧИЛИШТА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ.

Следствено, личност коју треба препознати као пресудну, али и својеобразном везивном споном ова два многоструко важна догађаја из свештене историје наше помесне Цркве, није нико други до Свети Архиепископ Сава. Овај угодник Божји, који према Доментијану, бивши „Христом испуњен свих духовних дарова – потоке богословља свима изливаше“, изрицањем *Беседа о правој вери*, као и

својим самопрегорним изграђивањем Цркве Божије усменим и писменим путем, поставио је благодатног Духа Светога неразрушиве темеље на којима ће изникнути Православни богословски факултет у Београду. Поврх свега, један од неоспорних стубова поменутог теолошког училишта код православних Срба, те уједно и његова *par excellence* оснивачка повеља јесте управо Савина *Беседа о правој вери*.

Савина беседа подразумева најпре сажето објашњење праве вере, потом правилно и долично богословско тумачење и исповедање вере у Тројичног Бога, то јест Јединицу Триипостасну и Пресвету Тројицу Једносуштну, те одговарајуће теолошко поимање вере у реалност Оваплоћења Богочовека Господа Исуса Христа и Домострој спасења који је савршен у Његовој личности. У наставку следи изложење Предањем утврђеног иконопоштовања и побожног односа

према Часном Крсту, светим часним сасудима, божанским црквама и светим местима, да би касније била изречена и осуда свих јеретика.

У беседи се такође позива на прихватање свих донетих одлука не само васељенских и помесних сабора, већ и свих светих сабора које је Православна Црква препознала на пољу доприноса утврђивању православног јеванђелског учења.

У трећем тематском делу Жичког слова, Свети Сава тајноводствено поучава паству о неопходности умножавања дара вере и то, пре свега, делатном љубављу, што је опет незамисливо без освећења речју Божјом и молитвом. Отуда Свети архиепископ вели: „Држите

реч Божју и свету веру Христову, и призивајте чистим срцем пресвето Име Његово, и не ленећи се у свetim молитвама припадајте к њему исповедајући грехе своје, плачући са сузама пред Њим и Њему певајући и припевајући у срцима вашим свагда дан и ноћ непрестано“.

Штавише, на овоме месту Свети Сава јасно и недвосмислено открива слушаоцима тога времена и свим његовим духовним чадима до данас, како Тројични Бог одговара на молитве и исповести православних хришћана. Сава по примеру најлуциднијих мистагога Цркве Христове дословно каже: „Јер Бог, када Га људи исповедају и моле Му се, сам уверава људе и духовно улази вером у срца оних који добро слушају науку Његову“.

БЕСЕДА О ОДСУСТВУ ГРЕХА У ДЕЛИМА БОЖИМ

И ВИДЕ БОГ ДА ЈЕ ДОБРО. (Пост.1)

Све је чисто и безгрешно, браћо, што је створено и како је створено од пречистог и безгрешног Бога. Свака твар Божја чиста је и безгрешна док

год је окренута к Богу, док год није одвојена од Бога и док није постала враждебна Богу. Свака твар сама собом хвали и прославља Бога док је год чиста и безгрешна. Зато Псалмопевац и говори: *сви што дише нека хвали Господа. Алилуја! (Пс. 150, 6)*. Свака умна твар Божја осећа као природну и главну намену, да хвали Господа. Па кад је тако, браћо, људи се питају; па кад је тако, откуда зло у свету? Од греха, само од греха. Грех је ангела светлог претворио у ђавола. Ђаво је самог себе драговољно учинио сасудом греха, па је онда похитао да и друга створења Божја учини

таквим сасудима. По слободном самоопредељењу уз ђавола су пристали у грех и други неки ангели, а по том и први људи, Ева и Адам. Отуда је произашла мешавина добра и зла у свету. Но оно што је од Бога у створењима и данас је добро као и првих дана стварања. Отров је дошао од греха, јер грех и јесте отров, најљући отров што постоји. Грех је проузроковао проклетство, донео помрачење умова, изазвао вражду створења према Творцу њиховом, удаљио човека од Бога и човека од човека, и човека од природе, и природу од човека. О браћо моја, од Бога је све добро, а од греха све зло. Не постоји никакво зло везано с Богом, и не постоји никакво зло невезано с грехом. Многи су филозофи испитивали суштину зла, и по грубости ума свога тврдили су, да је зло у материји, да је материја зло. Међутим само ми хришћани знамо, да је суштину зла грех, и да друге суштине зло нема сем греха. Отуда је јасно, да ако се желимо сачувати од зла, морамо се чувати од греха. О Боже безгрешни, помози нам сачувати се од греха и греховног трулења. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Николај Велимировић

МУДРЕ ИЗРЕКЕ СВЕТИТЕЉА

ТВОЈ ИЗБОР

Ко не верује Апостолима тај верује Јуди, Кајафи, Ироду и Нерону – гонитељима Апостола и издајницима истине. Ко не поверује праведницима, томе не остаје друго него поверовати неправедницима. Ко не верује чистима тај мора поверовати нечистима. Ко не верује страдалницима за истину, тај мора поверовати мучитељима и развратницима.

Дан сваки не свиће низашта друго него да се људи определе за једне или за друге.

Св. Николај Жички

БЕЗОСЕЋАЈНОСТ

Када душа бива рањена и пада она не лежи без свести као тело, него се овде мучи грижом зле савести, а када оде одавде баца се у вечно мучење. Ако неко не осећа бол од рана које наноси ђаво, тај својом безосећајношћу самом себи припрема још већу невољу. Јер ко није осетио прву рану тај ће ускоро задобити и другу а после друге трећу. Нечастиви видећи да је људска душа безбрижна и да не обраћа пажњу на задобијене ране, не престаје да је рањава све до последњег издисаја.

Св. Јован Златоуст

ДУБИНА СМИРЕЊА

Истина је да се у току дана могу видети звезде, али из дубине. Дубина мора бити уска и окомита, недоступна за сунчеву светлост. Што је човек дубљи у свом смирењу, то боље види Небо.

Св. Филарет Московски

РЕДОВНА ГОДИШЊА СКУПШТИНА

Прошле недеље одржана је редовна годишња скупштина наше Црквене општине и парохије Света Тројица. Члановима Црквене општине поднесени су редовни извештаји и утврђено је да су, и поред затварања храма од стране Државе због корона вируса, сви чланови Црквеног одбора, на челу са свештеницима и председником Петром Дамјанцем, учинили све што је било у њиховој моћи да се богослужења одвијају редовно као и да се одговори другим неопходним обавезама, које омогућавају редовно функционисање парохијског живота. Пошто су сви извештаји примљени без примедбе, разрешен је стари Црквени одбор, а у наставку седнице изабран нови. После полагања заклетве пред парохијанима обавестићемо о саставу новог Црквеног одбора.